

Leif Groth við William Heinesen:

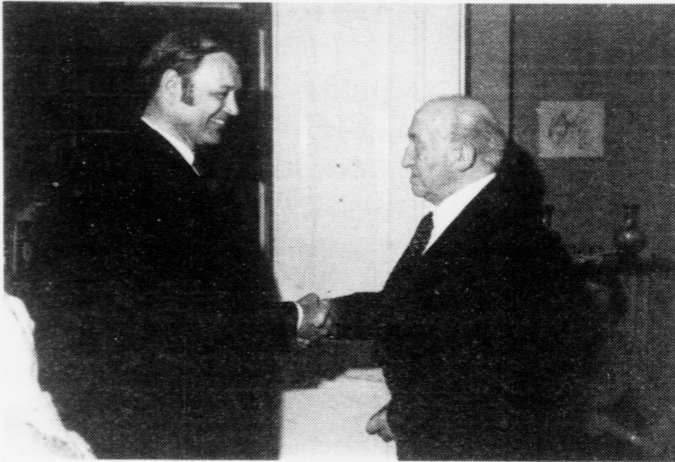
De har gjort færøsk og nordisk litteratur større

Á einari samkomu á Ríkisumboðnum týsdagin handaði Leif Groth William Heinesen Ingenio et Arti-medaljuna.

Ingenio et Arti er ein ógvuliga sjáldsom medalja. Í lätuni eru tað bert 26 sum hava medaljuni, sum verður latin fyri meistarlíggj avrik innan vísind og list.

Tá Leif Groth handaði William Heinesen virðislønina helt hann hesa røðu:

Det er ikke hensigten at foretage en fuldkommen eller en videnskabelig gennemgang af forfatteren William Heinesens værker. Dette har andre

Leif Groth, ríkisumboðsmaður, handar William Heinesen, Ingenio et Arti-medaljuna. Frammanundan er William Heinesen heiðraður fleiri ferðir: í 1958 fekk hann Holberg-medaljuna, í 1962 virðislønina hjá Dansk Færøsk Kulturfond, í 1965 bókmentavirðislønina hjá Norðurlandaráðnum, í 1968 fekk hann Aarestrup-medaljuna, í 1975 fekk hann M. A. Jacobsens bókmentavirðislønina, í 1979 fekk hann H. C. Andersen virðislønina, sama ár fekk hann Jeanne og Henri Nathansens Mindelegat og fyrr í ár fekk hann Kritikkernes Litteraturpris fyri 1980.

allerede gjort, og atter andre vil gøre det i fremtiden. Derimod vil jeg for-

søge at fortælle lidt om den almindelige læsers oplevelser ved at læse William Heinesens bøger.

»Den sorte gryde« er nok den, der er mest kendt i Danmark, og jeg har truffet mange, for hvem den har været introduktionen til Færøerne. Den har simpelthen det hele. Med økonomisk opgangstid som ramme udfolder personerne alle deres egenskaber, gode som dårlige, i en række barokke situationer, gennemsyret af en logik, der ikke indgår i den filosofiske videnskab, men dog er sammanhængende. Personerne er udleveret med en troldsplint i øjet, men de er dog ikke maliciøst udleveret til latteren, men til det forstående smil. Hvor forfatteren måske ikke nærer den store kærlighed til en af de skildrede personer, mildnes dette af overbærenhedens præg.

Den fandenivoldske humor i »De fortalte spillemænd« har grebet mange om hjertet, og man føler igen her, at man cirkler i en malstrøm ned i den færøske folkesjæl.

Historien om postmester Olsen i »Gamaliels besættelse« fortæller lidt om, hvad to venner kan finde på, når de sidder alene på en båd med en flaske. Dog har den måske

ødelagt lidt af nydelsen af Beethovens niende, når man ikke kan høre »Seid umschlungen, Millionen« uden samtidig at høre de dumpe trin af færødsansen i dækket.

»Det gode håb« kan måske være lidt tungere end de andre værker, men personlig har jeg også fundet alle de ting, der giver forfatterskabet dets særkende. Den nye præsts lidelser på skibet hører til de mest menneskelige skildringer i litteraturen, og den forarmede befolknings støtten sig på overtro og rygter af mærkeligste art afspejler livet i afsondrethed, udsat for elementers og myndighedsrasen.

Der er grund til at takke for alle Deres bøger. De nævnte er kommet til at stå mit hjerte nærmest, og er derfor blevet fremhævet.

De har foruden i prosa udtrykt Dem i poesi, i maleri, i musik, i troldsklip o. a. Den skønne bog »Fra billedmagerens værksted« fortæller om Deres bildende indsats.

De har gjort færøsk og nordisk litteratur større, og det er mig en ære og en glæde på Hendes Majestæt Dronningens vegne at overrække Dem medaljen »Ingenio et Arti« i guld.

Assistentur til líkningardeildina

At seta skjótast til ber er starv sum assistentur/skrivstovuassistentur á líkningardeild býráðsins av umsøkjara við hollari skrivstovu- ella líknanði útbúgving.

Starvsøkið umfatar viðgerð (líkning) av sjálvuppgávum og annað fyrirfallandi arbeiði á líkningardeild/fólkayvirliti.

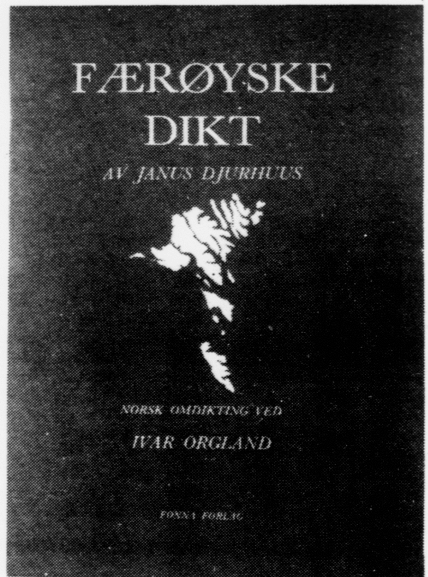
Starvið verður lønt sambært 9./7. lønarflokk í sáttmálanum millum kommunala starvs- og tænastru-mannafelagið og býráðið.

Nærri upplýsingar um starvið fáast hjá líkningarnevndarskrivaranum, Jens M. Poulsen, tlf. 115160, lokal 129.

Umsóknir við upplýsingum um útbúgving, arbeiði v. m., og við hjálægðum váttaðum avriti av prógvum og møguligum viðmælum verða at senda Tórshavnar býráði, postboks 32, í seinasta lagi 15. apríl 1981.

Tórshavnar býráð

Janus á norskum

Ivar Orkland hevur givið fleiri søvn av egnum yrkingum út, umframt ein riðil av týðingum úr íslenskum til norsk.

Frá 1950–60 búði hann í Íslandi, har hann meginpartin av tíðini var lærari á Háskóla Íslands, frá 62–65 var hann lærari á universitetinum í Lund og frá 1973–79 lærari á universitetinum í Oslo.

Færøyske Dikt av Janus Djurhuus. Norsk omdiktning ved Ivar Orkland. Fønna Forlag 1979. 325 s., kr. 120 innb.

lagdar til rættis av Christiani Matras og Óla Jacobsen. Men sum er, mugu vit hjálpast við »Norsk omdiktning ved Ivar Orkland«.

Tað er annars ikki eiti á verk Ivar Orkland er farin undir, bókin er stívlíga 320 síður til longdar og inniheldur 102 týðingar og ein inngang uppá 150 síður! Umframt at inngangurin nertur við meginpartin av yrkingunum hjá Janusi, ger høvundurin í einum kapitulli greiði fyri, hvussu tað ber til, at hann er farin í holt við hetta megnarverk; í einum kapitulli verður sagt frá »Færøysk bokheim før Janus Djurhuus«.

Í 100 árinum fyri føðing J. H. O. Djurhuusar — grundleggjarin av færøyskum sum skaldamál — er stóðan tann, at um tú ætlar tær at fáa hendur á hansara yrkingum, mást tú antin á bókasøvnini at læna tær ella keypa tær á nýnorskum! Á færøyskum fæst ikki sávn av yrkingarum til keyps, men um alt gongur eftir ætlan, gevur Mentunargrunnur Studentafelagsins yrkingar hansara út til heystar,